

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Piotr Brodniak
Sędziowie:	SA Andrzej Wiśniewski (spr.) SA Janusz Jaromin
Protokolant:	sekr. sądowy Emilia Biegańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Wiesławy Palejko

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2013 r. sprawy

1) **W. B.**

oskarżonego z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 245 k.k.,

2) **P. B. (1)**

oskarżonego z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

3) **E. W.**

oskarżonego z art. 65 § 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

z dnia 28 grudnia 2012 r., sygn. akt II K 88/11

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelacje obrońców oskarżonych za oczywiście bezzasadne,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. K. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu W. B. z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

III. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w częściach ich dotyczących i wymierza im za to postępowanie opłaty: W. B. w kwocie 300 (trzystu) złotych, P. B. (1) w kwocie 180 (stu osiemdziesięciu) złotych i E. W. w kwocie 800 (ośmiuset) złotych.

Janusz Jaromin Piotr Brodniak Andrzej Wiśniewski

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 423a §1 k.p.k. sporządzone tylko co do oskarżonego W. B.)

Prokurator oskarżył W. B. o to, że:

I. w okresie dokładnie nieustalonym, pomiędzy końcem 2005r. a początkiem 2006r. w S. i w G., działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wymuszenia rozbójniczego na osobie S. W. poprzez zagrożenie mu dokonaniem zamachu na zdrowie w postaci uszkodzenia ciała S. W. oraz członków jego najbliższej rodziny, w razie nie wywiązywania się przez niego ze spłaty kwoty 100.000 zł jako zobowiązań powstałych w związku z uprzednim zaangażowaniem pokrzywdzonego w zorganizowaną przestępczość związaną z obrotem paliwem nie spełniającym wymagań jakościowych – jako olejem napędowym oraz wystawianiem fikcyjnych dokumentów sprzedaży, przez co doprowadził S. W. do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w postaci pieniędzy poprzez wypłatę łącznej kwoty 20.500 zł w ten sposób, że S. W. wręczył P. B. (1) czterokrotnie kwoty po 5.000 zł i jednokrotnie kwotę 500 zł, których P. B. (1) zażądał od S. W. celem ich dalszego przekazania W. B., a czym W. B. zmierzał bezpośrednio do doprowadzenia pokrzywdzonego do rozporządzenia swoim mieniem w postaci kwoty 100.000 zł, do czego nie doszło wobec braku możliwości uiszczenia takiej kwoty przez pokrzywdzonego, na szkodę S. W.

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zb. z art. 282 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

II. w dniu 24 października 2010 r. około godz. 16.30 w G., w Centrum Handlowym (...), kierował wobec A. C. groźbę bezprawną uszkodzenia jego ciała w razie niezłożenia przez A. C. w ciągu czterech dni nieprawdziwych zeznań odnośnie udziału W. B. w dzierżawie i użytkowaniu stacji paliw przy ul. (...) w K., działając w celu wywarcia na A. C. wpływu jako świadka w postępowaniu karnym prowadzonym przed Sądem Okręgowym w Szczecinie Wydział III Kamy sygn. III K 39/10 przeciwko W. B. i innym, o przestępstwo z art. 258 § 3 kk i inne, na szkodę A. C.

tj. o przestępstwo z art. 245 kk

P. B. (1) o to, że:

III. w okresie od 12 lutego 2009 r. do 15 lipca 2009 r. w G., S., P., S. i w S., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu, udzielał pomocnictwa do uchylania się od opodatkowania podatkiem akcyzowym i podatkiem od towarów i usług przez G. M., D. P., Z. R., i innych członków zorganizowanej grupy przestępczej, oraz E. B., D. B., M. R., R. B. i S. W. w zakresie działalności podjętej przez te osoby we współdziałaniu z założoną i kierowaną przez G. M. i D. P. zorganizowaną grupą przestępczą, do której należały inne ustalone osoby – J. P., K. L., T. P., Z. R. i Ł. P., jak również A. L., S. Ż., R. L. i K. R., której celem było popełnianie przestępstw polegających na nielegalnej produkcji oleju napędowego poprzez odbarwianie oleju opałowego, a następnie wprowadzanie go do obrotu w oparciu o spółkę (...) sp. z o.o., z siedzibą w S., po uprzednim sporządzaniu nierzetelnej dokumentacji finansowej i księgowej, ukierunkowanych na przestępne przejęcie świadczeń publicznoprawnych w postaci podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu produkcji i obrotu paliwami płynnymi, podczas której wystawiano bądź poświadczano nieprawdę w szeregu dokumentach mających znaczenie prawne, stwierdzających nierzeczywisty stan faktyczny, deklaracjach podatkowych oraz fakturach V AT wskazujących, że od naliczonej ceny za sprzedawany towar uiszczony został należny podatek akcyzowy i podatek od towarów i usług, podczas gdy w rzeczywistości takie świadczenia podatkowe nie były odprowadzane, gdzie zatajano istnienie podstawy do opodatkowania działalności polegającej na odbarwianiu oleju opałowego przez (...) sp. z o.o. i obrocie nim jako olejem napędowym, w obrocie między podmiotami:

- (...) sp. z o.o. ul. (...) S., ul. (...) S. KRS (...), NIP (...),
- (...) sp. z o.o. S. ul. (...)p. (...),

- (...) sp. z o.o. (...) G. ul. (...) (NIP (...)),
- Usługi (...)D. B. z siedzibą w O. (...)gmina S.,
- Firma (...)J. R.ul. (...) C. NIP: (...)
- (...) sp. z o.o. ul. (...) P. NIP (...),
- (...) sp. z o.o. ul. (...) G. NIP (...),

co do zdarzeń prawnych – nabywania przez wskazane wyżej podmioty: (...) sp. z o.o. Usługi (...) D. B., Firma (...) J. R., (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. oleju napędowego bez wystawiania przy tym faktur VAT zakupu-sprzedaży, bądź za wystawionymi nierzetelnie przez inne działające w ramach grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu osoby, gdy faktycznie transakcje takie nie miały miejsca, bowiem przedmiotem transakcji – olejem, napędowym był w rzeczywistości odbarwiony olej opałowy, zaś w związku z obrotem opisanego wyżej towaru nie uiszczono należnego podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług, w ten sposób, że P. B. (1) faktycznie uczestniczył w zbywaniu jako oleju napędowego odbarwionego oleju opałowego przez grupę przestępczą założoną i kierowaną przez G. M. i D. P., w skład której wchodził też K. L., Z. R., J. P., T. P., Ł. P., A. L., S. Ż., R. L. i K. R. wyszukując nabywców tego produktu, kontaktując ich z członkami zorganizowanej grupy przestępczej i zapewniając o legalności pochodzenia dostarczanego towaru, nadto uczestnicząc w jego dostawach i odbieraniu należność za ten towar, otrzymując za to wynagrodzenie pieniężne w postaci prowizji od sprzedaży i w ten sposób:

pośredniczył w zbywaniu przez tą grupę bez wystawienia faktur E. B. łącznie 79.000 litrów odbarwionego oleju opałowego, i tak :

- w dniu 12 lutego 2009 r. 15.000 litrów odbarwionego oleju opałowego E. B. jako faktycznie zarządzającemu podmiotem gospodarczym (...) sp. z o.o.,
- w dniu 16 lutego 2009 r. 34.000 litrów odbarwionego oleju opałowego E. B. jako faktycznie zarządzającemu podmiotem gospodarczym (...) sp. z o.o.,
- w dniu 2 marca 2009 r. 30.000 litrów odbarwionego oleju opałowego E. B. jako faktycznie zarządzającemu podmiotem gospodarczym (...) sp. z o.o.,

który to towar dostarczony mu został przy udziale P. B. (1) i za co należność E. B. uiszczył w gotówce, po czym sam zbywał ten odbarwiony olej opałowy jako olej napędowy na stacjach paliw spółki (...) w G. przy ul. (...) i ul. (...) ostatecznym nabywcom tego paliwa, zaś w związku z obrotem tego towaru nie uiszczono należnego podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług, za które E. B. otrzymywał zapłatę w postaci pieniędzy w gotówce od ostatecznych odbiorców paliwa, przy czym E. B. wystawiał bądź polecał podległym sobie pracownikom spółki wystawiać faktury zbywania osobom fizycznym i prawnym w imieniu (...) sp. z o.o. nierzetelne faktury sprzedaży oleju napędowego, w których poświadczono nieprawdę co do faktu uiszczenia należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego i od towarów i usług, bądź też zbywał ten towar bez faktur nie uiszczając należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego i od towarów i usług,

- pośredniczył w zbywaniu przez tą grupę D. B. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Usługi (...)D. B. łącznie 35.000 litrów odbarwionego oleju opałowego, a w tym transportami:
- w dniu 19 marca 2009 r. 15.000 litrów odbarwionego oleju opałowego na stację paliw w S.,
- w dniu 27 kwietnia 2009 r. 15.000 litrów odbarwionego oleju opałowego na stację paliw w S.,
- w dniu 27 kwietnia 2009 r. 10.300 litrów odbarwionego oleju opałowego na stację paliw w S.,

przy czym działający w ramach grupy T. P. występujący jako prezes zarządu (...) sp. z o.o. wystawił przy tym nierzetelne faktury VAT:

1. nr (...) z dnia 21.04.2009 r. sprzedaży przez (...) sp. z o.o., podmiotowi Usługi (...)D. B. ul. (...) S., NIP: (...)15.000 litrów oleju napędowego w cenie netto 2,63 zł za 1 litr na kwotę 39.450,00 zł netto i 48.129,00 zł brutto 8.679,00 zł VAT,

2. nr (...) z dnia 04.05.2009 r. sprzedaży przez (...) sp. z o.o., podmiotowi Usługi (...)D. B. ul. (...) S., NIP: (...) 10.000 litrów oleju napędowego w cenie netto 2,60 zł za 1 litr na kwotę 26.000,00 zł netto i 31.720,00 zł brutto 5.720,00 zł VAT,

wskazywały jako przedmiot transakcji olej napędowy podczas gdy w rzeczywistości towarem podlegającym sprzedaży był odbarwiony olej opałowy, od którego nie odprowadzono należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług, którego to nabywcę wyszukał S. W. działający wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1) i który to towar dostarczony został D. B. przy ich udziale najpierw w ilości 20.000 litrów, z czego 10.000 litrów zostało wymienionych przez członków grupy wobec nie spełnienia wymogów jakościowych na taki sam towar w takiej samej ilości i dodatkowo zbyto mu wtedy jeszcze 5.000 litrów, i za co należność wypłacono w gotówce celem przekazania jej członkom grupy, zaś w związku z obrotem opisanego wyżej towaru nie uiszczono należnego podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług, zaś paliwo to wykorzystane zostało przez D. B. do napędu pojazdów w ramach prowadzonej przez niego działalności transportowej,

- pośredniczył w nabyciu od tej grupy przez R. B. działającego pod firmą (...) sp. z o.o., łącznie 117.455 litrów odbarwionego oleju opałowego,

które to transakcje umożliwili tej grupie S. Ż. i R. L. występujący wspólnie i w porozumieniu w ramach podmiotu (...) sp. z o.o., którzy przyjęli wystawione nierzetelnie faktury zbywania oleju napędowego przez (...) w ilości co najmniej 87.455 litrów na rzecz (...)

- nr (...) z dnia 27-04-2009 r. sprzedaży przez (...) podmiotowi (...) sp. z o.o., 30.050 litrów oleju napędowego w cenie netto 2,58 zł za 1 litr na kwotę 77.529,00 zł netto i 94.585,38 zł brutto 17.056,38 zł VAT, na której wystawcą był T. P.,
- nr (...) z dnia 20-04-2009 r. sprzedaży przez (...) podmiotowi (...) sp. z o.o., 27.250 litrów oleju napędowego w cenie netto 2,61 zł za 1 litr na kwotę 71.122,50 zł netto i 86.769,45 zł brutto 15.646,95 zł VAT, na której wystawcą był T. P.,
- nr (...) z dnia 14-04-2009 r. sprzedaży przez (...) podmiotowi (...) sp. z o.o., 30.155 litrów oleju napędowego w cenie netto 2,62 zł za 1 litr na kwotę 79.006,10 zł netto i 96.387,44 zł brutto 17.381,34 zł VAT, na której wystawcą był T. P.,

wiedząc, że nie spełnia on wymagań jakościowych w zakresie paliw płynnych w zakresie zawartości siarki, zaś w związku z obrotem opisanego wyżej towaru nie uiszczono należnego podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług,

po czym wystawiając nierzetelne faktury zbywania oleju napędowego przez (...)w ilości co najmniej 87.455 litrów,

- nr (...) z dnia 27-04-2009 r. sprzedaży przez (...) sp. z o.o., podmiotowi (...) sp. z o.o., ul. (...) P. NIP (...). 30.050 litrów oleju napędowego w cenie netto 3,18 zł za 1 litr na kwotę 78.327,05 zł netto i 95.359,00 zł brutto 17.231,95 zł VAT, na której wystawcą był R. L.,

- nr (...) z dnia 21-04-2009 r. sprzedaży przez (...) sp. z o.o., podmiotowi (...) sp. z o.o., ul. (...) P. NIP (...). 27.250 litrów oleju napędowego w cenie netto 3,20 zł za 1 liter na kwotę 71.475,41 zł netto i 87.200,00 zł brutto 15.724,59 zł VAT, na której wystawcą był R. L. z dowodem wydania towaru WZ z dnia 21.04.2009 r.,
- nr (...) z dnia 15-04-2009 r. sprzedaży przez (...) sp. z o.o., podmiotowi (...) sp. z o.o., ul. (...) P. NIP (...). 30.155 litrów oleju napędowego w cenie netto 3,22 zł za 1 liter na kwotę 79.589,43 zł netto i 97.099,10 zł brutto 17.509,67 zł VAT, na której wystawcą był R. L., zaś towar dostarczony został R. B. przy ich udziale najpierw w dniu 23.03.2009 r. w ilości 30.000 litrów, a następnie w dniu 14.04.2009 r. w ilości 30.155 litrów, w dniu 24.04.2009 r. w ilości 27.250 litrów, zaś w dniu 27.04.2009 r. w ilości 30.050 litrów, przy czym na pierwszą z tych transakcji nie wystawiono faktury, i za co należność wypłacano przelewem na konto (...) sp. z o.o., celem przekazania jej tą drogą członkom grupy, zaś w związku z obrotem opisanego wyżej towaru nie uiszczono należnego podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług,

po czym ten odbarwiony olej opałowy bądź zbywany był przez R. B. jako olej napędowy ostatecznym nabywcą tego paliwa, zaś w związku z obrotem tego towaru nie uiszczono należnego podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług, za które otrzymywano zapłatę w postaci pieniędzy w gotówce od ostatecznych odbiorców paliwa, przy czym R. B. wystawiał bądź polecał podległym sobie pracownikom spółki wystawiać faktury zbywania osobom fizycznym i prawnym nierzetelne faktury sprzedaży oleju napędowego, w których poświadczono nieprawdę co do faktu uiszczenia należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego i od towarów i usług, bądź też wykorzystywał ten towar na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, nie uiszczając należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego i od towarów i usług, pośredniczył w nabyciu od tej grupy przez M. R. działającego pod firmą (...) J. R. łącznie 58.000 litrów odbarwionego oleju opałowego, które to transakcje umożliwili tej grupie S. Ż. i R. L. występujący wspólnie i w porozumieniu w ramach podmiotu (...) sp. z o.o., którzy przyjęli wystawione nierzetelnie faktury zbywania oleju napędowego przez (...) w ilości co najmniej 58.000 litrów na rzecz (...)

- nr (...) z dnia 9-07-2009 r. sprzedaży przez (...) podmiotowi (...) sp. z o.o. 30.000 litrów oleju napędowego w cenie netto 2,67 zł za 1 liter na kwotę 80.100,00 zł netto i 97.722,00 zł brutto 17.622,00 zł VAT, na której wystawcą był T. P.,
- nr (...) z dnia 7-07-2009 r. sprzedaży przez (...) podmiotowi (...) sp. z o.o. 29.000 litrów oleju napędowego w cenie netto 2,75 zł za 1 liter na kwotę 79.750,00 zł netto i 97.295,00 zł brutto 17.545,00 zł VAT, na której wystawcą był T. P.,

wiedząc, że nie spełnia on wymagań jakościowych w zakresie paliw płynnych w zakresie zawartości siarki, zaś w związku z obrotem opisanego wyżej towaru nie uiszczono należnego podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług,

po czym wystawiając nierzetelnie faktury zbywania oleju napędowego przez (...) w ilości co najmniej 58.000 litrów

- nr (...) z dnia 9-07-2009 r. sprzedaży przez (...) sp. z o.o. podmiotowi firma (...) J. R. ul. (...) C. NIP: (...) 000 litrów oleju napędowego w cenie netto 3,29 zł za 1 liter na kwotę 78.204,92 zł netto i 95.410,00 zł brutto 17.205,08 zł VAT, na której wystawcą był R. L.,
- nr (...) z dnia 7-07-2009 r. sprzedaży przez (...) sp. z o.o. podmiotowi firma (...) J. R. ul. (...) C. NIP: (...) 29.000 litrów oleju napędowego w cenie netto 3,37 zł za 1 liter na kwotę 80.106,56 zł netto i 97.730,00 zł brutto 17.623,44 zł VAT, na której wystawcą był R. L.,

i który to towar dostarczony został M. R. przy ich udziale w ilościach i datach wskazanych w tych fakturach i za co należność wypłacano przelewem na konto (...) sp. z o.o. celem przekazania jej tą drogą członkom grupy, zaś w związku z obrotem opisanego wyżej towaru nie uiszczono la należnego podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług, po czym ten odbarwiony olej opałowy bądź zbywany był przez M. R. jako olej napędowy ostatecznym nabywcą tego paliwa, zaś w związku z obrotem tego towaru nie uiszczono należnego podatku akcyzowego i podatku od towarów i

usług, za które otrzymywano zapłatę w postaci pieniędzy w gotówce od ostatecznych odbiorców paliwa, przy czym M. R. wystawiał, bądź polecał podległym sobie pracownikom spółki wystawiać faktury zbywania osobom fizycznym i prawnym nierzetelne faktury sprzedaży oleju napędowego, w których poświadczono nieprawdę co do faktu uiszczenia należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego i od towarów i usług, bądź też wykorzystywał ten towar na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, nie uiszczając należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego i od towarów i usług, przy czym składając poświadczające nieprawdę deklaracje miesięczne VAT-7 złożone we właściwym Urzędzie Skarbowym w C. za miesiące luty r., marzec 2009 r. poświadczyl nieprawdę w tych dokumentach co do kosztów zakupów i po stronie przychodów i obrotów oraz podatku naliczonego i należnego w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym uzyskanych ze sprzedaży w związku z zarachowaniem stwierdzających nierzeczywisty stan faktyczny faktur VAT,

- a nadto P. B. (1) uczestniczył w nabyciu przez S. W. występującego w imieniu podmiotu (...) sp. z o.o., pod szyldem której prowadził stację paliw w S., w okresie od 12 lutego 2009 r. do 25 czerwca 2009 r. łącznie 15.000 litrów oleju napędowego, który był w rzeczywistości odbarwionym olejem opałowym, zaś w związku z obrotem opisanego wyżej towaru nie uiszczono należnego podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług, na które to transakcje E. W. wyłożył kwotę około 30.000,00 zł tytułem zapłaty za odbarwiony olej opałowy, przekazaną przez P. B. (1) nabywającego ten produkt w swoim imieniu od członków zorganizowanej grupy przestępczej, na co nie wystawiono faktury VAT, by następnie ten odbarwiony olej opałowy zbywany był jako olej napędowy ostatecznym nabywcem tego paliwa, za które otrzymywano zapłatę w postaci pieniędzy w gotówce od ostatecznych odbiorców paliwa, na stacji paliw w S. przez S. W. i na stacji paliw w S. przez P. B. (1), zaś w związku z obrotem opisanego wyżej towaru nie uiszczono należnego podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług, przy czym S. W. i P. B. (1) wystawiali, bądź polecali podległym sobie pracownikom spółki wystawiać faktury zbywania osobom fizycznym i prawnym w imieniu (...) sp. z o.o., bądź (...) sp. z o.o. nierzetelne faktury sprzedaży oleju napędowego, w których poświadczono nieprawdę co do faktu uiszczenia należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego i od towarów i usług, bądź też zbywał ten towar bez faktur nie uiszczając należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego i od towarów i usług, przy czym przyjmowane przez S. W. kwoty pieniężne z tytułu zbywania tego produktu były następnie przekazywane E. W. i P. B. (1) do dnia 15 marca 2011 r. czym P. B. (1) udzielił pomocnictwa do tego, by D. B., M. R., R. B. wprowadzili w błąd organy skarbowe co do prawa do obniżenia przez dokonujących obrotu tym towarem kwoty podatku należnego z tytułu podatku akcyzowego i VAT o kwoty podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług, których faktycznie nie uiszczono i co do osiągniętych przez siebie dochodów, zaś E. B. co do przychodów opodatkowanych podatkiem VAT z tytułu sprzedaży paliw, oraz nierzetelnie prowadzili księgi rachunkowe i rejestry zakupu i sprzedaży dla celów towarów i usług, przy czym składając poświadczające nieprawdę deklaracje miesięczne VAT-7 złożone we właściwych dla siebie Urzędach Skarbowych za miesiące luty 2009 r., lipiec 2009 r., poświadczyl nieprawdę w tych dokumentach co do kosztów zakupów i po stronie przychodów i obrotów oraz podatku naliczonego i należnego w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym uzyskanych ze sprzedaży w związku z zarachowaniem stwierdzających nierzeczywisty stan faktyczny faktur VAT, a nadto P. B. (1) udzielił tym pomocnictwa do uchylenia się przez G. M., D. P., Z. R., i innych faktycznych zbywców paliwa od opodatkowania poprzez nie ujawnienie organom skarbowym istnienia podstawy do opodatkowania tego towaru podatkiem akcyzowym w postaci prowadzonej produkcji wyrobów akcyzowych – oleju napędowego poprzez odbarwianie oleju opałowego nabytego na podstawie faktur, odbarwiania i zbywania go, w sytuacji gdy zaniechano składania jakichkolwiek deklaracji podatkowych co do podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług w imieniu (...) sp. z o.o., zaś wystawiane przez (...) sp. z o.o. nierzetelne faktury posłużyć miały do okazania w toku kontroli, natomiast P. B. (1) i S. W. uchylali się od opodatkowania poprzez nie ujawnienie organom skarbowym istnienia podstawy do opodatkowania tego towaru podatkiem akcyzowym w postaci dokonywania obrotu i posiadania odbarwionego oleju opałowego w ilości 15.000 litrów, oraz zbywania go jako oleju napędowego, w konsekwencji czego nie zgłoszono deklaracji podatkowych tego podatku, oraz uchylali się od opodatkowania poprzez nie ujawnienie organom skarbowym istnienia podstawy do opodatkowania tego towaru podatkiem od towarów i usług w postaci dokonywania obrotu wskazanym wyżej towarem, oraz pobierania od klientów należności publicznoprawnych z tytułu tego podatku, przez co naraził na uszczuplenie należny podatek na kwotę

co najmniej 1.662.705,78 zł należności publicznoprawnych, na którą składa się 1.418.266,00 zł z tytułu podatku akcyzowego od produkcji i sprzedaży oleju napędowego, oraz co najmniej 244.439,78 zł z tytułu podatku od towarów i usług,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 § 1 kks w zb. z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 20 § 2 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zb. z art. 62 § 1,2 i 4 kks w zb. z art. 73a § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s.

IV. w okresie od 12 lutego 2009 r. do 30 lipca 2009 r. w G., S. P., S. i w S., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, udzielił pomocnictwa E. B. prowadzącemu stację paliw w G. przy ul. (...) i ul. (...), S. W., prowadzącemu stację paliw w S. K., M. R. prowadzącemu sprzedaż paliwa w C. i R. B. prowadzącemu sprzedaż paliwa w P., by ci działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, czyniąc sobie z tego proceduru stałe źródło dochodu, wykorzystując przy tym działalność gospodarczą prowadzoną w ramach firm prowadzących obrót gospodarczy:

- (...) sp. z o.o. (...) G. ul. (...) (NIP (...)),
- Usługi (...)D. B.z siedzibą w O. (...) gmina S.,
- Firma (...)J. R. ul. (...) C. NIP: (...) (...) sp. z o.o. ul. (...) P. NIP (...),
- (...) sp. z o.o. ul. (...) G. NIP (...),

dokonywali przestępnego przejęcia świadczeń publicznoprawnych w postaci podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu produkcji i obrotu paliwami płynnymi, podczas której wystawiano bądź poświadczano nieprawdę w szeregu dokumentach mających znaczenie prawne, stwierdzających nierzeczywisty stan faktyczny, deklaracjach podatkowych oraz fakturach VAT wskazujących, że od naliczonej ceny za sprzedawany towar uiszczony został należny podatek akcyzowy i podatek od towarów i usług, podczas gdy w rzeczywistości takie świadczenia podatkowe nie były odprowadzane, skutkiem czego wprowadzono w błąd faktycznych klientów tych podmiotów oraz pracowników właściwych miejscowo Urzędów Skarbowych, co do okoliczności będących podstawą naliczenia świadczeń publicznoprawnych, doprowadzając w konsekwencji do podstępnego wyłudzenia kwot pieniężnych na szkodę Skarbu Państwa, w ten sposób, że P. B. (1) faktycznie uczestniczył w zbywaniu jako oleju napędowego odbarwionego oleju opałowego przez grupę przestępczą założoną i kierowaną przez G. M. i D. P. a, w skład której wchodził też K. L., Z. R., J. P., T. P., Ł. P., A. L., S. Ż., R. L. i K. R. wyszukując nabywców tego produktu, kontaktując ich z członkami zorganizowanej grupy przestępczej i zapewniając o legalności pochodzenia dostarczanego towaru, nadto uczestnicząc w jego dostawach i odbieraniu należność za ten towar, otrzymując za to wynagrodzenie pieniężne w postaci prowizji od sprzedaży i w ten sposób:

pośredniczył w zbywaniu przez tą grupę bez wystawienia faktur E. B. łącznie 79.000 litrów odbarwionego oleju opałowego, i tak:

- w dniu 12 lutego 2009 r. 15.000 litrów odbarwionego oleju opałowego E. B. jako faktycznie zarządzającemu podmiotem gospodarczym (...) sp. z o.o.,
- w dniu 16 lutego 2009 r. 34.000 litrów odbarwionego oleju opałowego E. B. jako faktycznie zarządzającemu podmiotem gospodarczym (...) sp. z o.o.,
- w dniu 2 marca 2009 r. 30.000 litrów odbarwionego oleju opałowego E. B. jako faktycznie zarządzającemu podmiotem gospodarczym (...) sp. z o.o.,

który to towar dostarczony mu został przy udziale P. B. (1) i za co należność E. B. uiszczył w gotówce, po czym sam zbywał ten odbarwiony olej opałowy jako olej napędowy na stacjach paliw spółki (...) w G. przy ul. (...) i ul. (...) ostatecznym

nabywcom tego paliwa, zaś w związku z obrotem tego towaru nie uiszczono należnego podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług, za które E. B. otrzymywał zapłatę w postaci pieniędzy w gotówce od ostatecznych odbiorców paliwa,

- pośredniczył w nabyciu od tej grupy przez R. B. działającego pod firmą (...) sp. z o.o. łącznie 117.455 litrów odbarwionego oleju opałowego, po czym ten odbarwiony olej opałowy bądź zbywany był przez R. B. jako olej napędowy ostatecznym nabywcom tego paliwa, zaś w związku z obrotem tego towaru nie uiszczono należnego podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług, za które otrzymywano zapłatę w postaci pieniędzy w gotówce od ostatecznych odbiorców paliwa,
- pośredniczył w nabyciu od tej grupy przez M. R. działającego pod Firmą (...) J. R. łącznie 58.000 litrów odbarwionego oleju opałowego, po czym ten odbarwiony olej opałowy bądź zbywany był przez M. R. jako olej napędowy ostatecznym nabywcom tego paliwa, zaś w związku z obrotem tego towaru nie uiszczono należnego podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług, za które otrzymywano zapłatę w postaci pieniędzy w gotówce od ostatecznych odbiorców paliwa, przy czym M. R. wystawiał bądź polecał podległym sobie pracownikom spółki wystawiać faktury zbywania osobom fizycznym i prawnym nierzetelne faktury sprzedaży oleju napędowego, w których poświadczono nieprawdę co do faktu uiszczenia należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego i od towarów i usług, bądź też wykorzystywał ten towar na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, nie uiszczając należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego i od towarów i usług,
- a nadto P. B. (1) uczestniczył w nabyciu przez S. W. występującego w imieniu podmiotu (...) sp. z o.o., pod szyldem której prowadził stację paliw w S., łącznie 15.000 litrów oleju napędowego, który był w rzeczywistości odbarwionym olejem opałowym, zaś w związku z obrotem opisanego wyżej towaru nie uiszczono należnego podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług, na które to transakcje E. W. wyłożył kwotę około 30.000,00 zł tytułem zapłaty za odbarwiony olej opałowy, przekazaną przez P. B. (1) nabywającego ten produkt w swoim imieniu od członków zorganizowanej grupy przestępczej, na co nie wystawiono faktury VAT, by następnie ten odbarwiony olej opałowy zbywany był jako olej napędowy ostatecznym nabywcom tego paliwa, za które otrzymywano zapłatę w postaci pieniędzy w gotówce od ostatecznych odbiorców paliwa, na stacji paliw w S. przez S. W. i na stacji paliw w S. przez P. B. (1), zaś w związku z obrotem opisanego wyżej towaru nie uiszczono należnego podatku akcyzowego i podatku od towarów i usług, czym P. B. (1) umożliwił, by E. B., M. R., R. B. i S. W. wprowadzali w błąd faktycznych klientów tych podmiotów oraz pracowników właściwych miejscowo Urzędów Skarbowych, co do okoliczności będących podstawą naliczenia świadczeń publicznoprawnych, a w tym co do prawa do obniżenia kwoty podatku należnego z tytułu akcyzy i VAT o kwoty podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług, których faktycznie nie uiszcili, oraz ostatecznych nabywców paliwa co do wartości, rodzaju i jakości paliwa oraz faktu uiszczenia tych należności publicznoprawnych co do zbywanego towaru, a nadto S. W. i P. B. (1) co do faktu prowadzenia przez siebie koncesjonowanej działalności w zakresie obrotu paliwami, oraz ostatecznych nabywców paliwa co do wartości, rodzaju i jakości paliwa oraz faktu uiszczenia tych należności publicznoprawnych co do zbywanego towaru, zaś nadto S. W. i P. B. (1) co do faktu odprowadzania przez siebie jako płatnika należności z tytułu podatku od towarów i usług, w konsekwencji czego E. B., M. R. i R. B. doprowadzili tym ostatecznych nabywców paliwa w konsekwencji do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zapłatę w kwocie uiszczonej z tytułu zakupu paliwa należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego i podatku VAT, w sytuacji gdy na tych nabywcach ciążył obowiązek zapłaty tych należności, wobec dokonania obrotu tym towarem wobec niezapłacenia ich przez faktycznych zbywców, które tym samym były podstępnie przejmowane, powodując tym samym szkodę w majątku tych osób oraz Skarbu Państwa reprezentowanego przez właściwy Urząd Skarbowy, w kwocie co najmniej 1.515.706,78 zł należności publicznoprawnych, na którą składa się 1.307,666,00 zł z tytułu podatku akcyzowego od produkcji i sprzedaży oleju napędowego, oraz kwota 208.040,78 zł z tytułu podatku od towarów i usług, do czego P. B. (1) udzielił im pomocnictwa, a nadto S. W. i P. B. (1) doprowadzili tym ostatecznych nabywców paliwa w konsekwencji do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zapłatę w kwocie uiszczonej z tytułu zakupu paliwa należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego i podatku VAT, w sytuacji gdy na tych

nabywcach ciążył obowiązek zapłaty tych należności, wobec dokonania obrotu tym towarem wobec niezapłacenia ich przez faktycznych zbywców, które tym samym były podstępnie przejmowane, powodując tym samym szkodę w majątku tych osób oraz Skarbu Państwa reprezentowanym przez właściwy urząd skarbowy, w kwocie co najmniej 52.000,00 zł należności publicznoprawnych, na którą składa się 30.000,00 zł z tytułu podatku akcyzowego od produkcji i sprzedaży oleju napędowego, oraz kwota 22.000,00 zł z tytułu podatku od towarów i usług, zaś przez wszystkie te działania P. B. (1) legalizował pochodzenie oleju napędowego pozyskanego przez firmę (...) z odbarwiania oleju opałowego, co umożliwiło jego sprzedaż i przestępne przejęcie należności publicznoprawnych, które to pochodzące z przestępstwa środki płatnicze zostały w ten sposób wprowadzone do majątków firm (...) z G., (...) J. R.z C., (...) z P. i (...) ze S., co udaremniło lub znacznie utrudniło stwierdzenie przestępnego ich pochodzenia i miejsca umieszczenia,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. z art. 286§1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

E. W. i G. W. oskarżył o to, że:

V. w okresie dokładnie nieustalonym, do dnia 11 kwietnia 2011 r. w miejscu nieustalonym, E. W. przewoził i przechowywał w G. sprowadzone w nieustalonym miejscu i czasie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium państwa trzeciego bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy i przedstawienia organowi celnemu lub zgłoszenia celnego 50 paczek papierosów marki W. po 20 papierosów w każdej paczce, z rosyjskimi znakami akcyzy o wartości celnej 90,00 zł, 460 paczek papierosów marki C. (...), po 20 papierosów w każdej paczce, z rosyjskimi napisami na pudełkach i bez znaków akcyzy o wartości celnej 1035,00 zł i 300 paczek papierosów marki C. (...), po 20 papierosów w każdej paczce, z rosyjskimi napisami i bez znaków akcyzy o wartości celnej 675,00 zł, od których nie zapłacono akcyzy w należnej wysokości, nabyte przez G. W., czym narazili na uszczuplenie należności publicznoprawne w postaci podatku akcyzowego na kwotę 9.367 zł, stanowiącą małą wartość, oraz należność celną na kwotę 1037,00 zł, nie przekraczającą ustawowego progu,

tj. o przestępstwo z art. 65 § 3 kks w zb. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

a nadto P. B. (1) i E. W. o to, że:

VI. w okresie od listopada 2009 r. do dnia 15 marca 2011 r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu dokonali wymuszenia rozbójniczego na osobie S. W. poprzez zagrożenie mu dokonaniem pobicia jego oraz członków jego najbliższej rodziny w razie nie wywiązywania się przez niego ze spłaty kwot w wysokości po 1.400 zł miesięcznie do 10 dnia każdego miesiąca jako odsetek od zobowiązań powstałych w związku z uprzednim zaangażowaniem pokrzywdzonego w działalność zorganizowanej grupy przestępczej związanej z obrotem paliwem nie spełniającym wymagań jakościowych - polegającym na wyłożeniu za niego przez E. W. kwoty pieniężnej w wysokości około 30.000 zł na zakup 15.000 litrów odbarwionego oleju opałowego od zorganizowanej grupy przestępczej G. M. i D. P. a, działającej pod szyldem sp. z o.o. (...), celem dalszego wprowadzania go do obrotu jako oleju napędowego przez S. W. na stacji paliw w S., przez co doprowadzili pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w postaci pieniędzy poprzez wypłatę im kwoty 8.150 zł, a zmierzali bezpośrednio do doprowadzenia pokrzywdzonego do rozporządzenia swoim mieniem w postaci kwoty 27.000 zł, na którą składać się miała należność główna i niespłacone odsetki za zwłokę, na szkodę S. W.

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zb. z art. 282 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim wyrokiem z dnia 28 grudnia 2012r.:

I. Oskarżonego W. B. uznał za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku z tymi zmianami, że z opisu czynu wyeliminował stwierdzenie „jako zobowiązań powstałych w związku z uprzednim zaangażowaniem pokrzywdzonego w zorganizowaną przestępczość związaną z obrotem paliwem nie spełniającym

wymagań jakościowych – jako olejem napędowym oraz wystawianiem fikcyjnych dokumentów sprzedaży” i w to miejsce ustalił, że oskarżony rościł do pokrzywdzonego pretensje o kwotę 100.000 zł jako rekompensatę za niewystawienie faktur dokumentujących zrealizowane zdarzenia gospodarcze, wskutek czego na W. B. została nałożona kara finansowa i przyjmując, że stanowi on występki z art. 282 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 282 kk wymierzył mu karę roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności.

II. Oskarżonego W. B. uznał za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 245 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

III. Na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk orzeczone wobec oskarżonego W. B. kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

IV. Oskarżonego P. B. (1) uniewinnił od popełnienia zarzuczonych mu czynów opisanych w punktach III i IV części wstępnej wyroku i kosztami sądowymi w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

V. Oskarżonego E. W. uznał za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku z tą zmianą, że ustalił, że wymienione tam papierosy E. W. nabył sam w dniu 13 marca 2011r., a następnie przechowywał je do dnia 15 marca 2011r., co stanowi przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 kks w zb. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na podstawie art. 65§3 kks w zw. z art. 7§2 kks wymierzył mu karę grzywny w rozmiarze 50 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 zł a na podstawie art. 29 pkt 1 kks i art. 30§2 kks orzekł przepadek papierosów zabezpieczonych postanowieniem Prokuratora Okręgowego w Szczecinie z dnia 28 kwietnia 2011r. (k. 2654-2658).

VI. Oskarżoną G. W. uniewinnił od popełnienia zarzucanego jej czynu i kosztami sądowymi w tym zakresie obciąża Skarb Państwa.

VII. Oskarżonego E. W. w zakresie zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od listopada 2009 r. do dnia 15 marca 2011r. w G., działając od kwietnia 2010r. wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1), w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wymuszenia na S. W. zwrotu E. W. wierzytelności w kwocie 30.000 zł wynikającej z pożyczki udzielonej na zakup oleju napędowego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci odsetek groził mu zniesławieniem i pobiciem a P. B. (1) groził mu pobiciem jego oraz członków jego najbliższej rodziny, czym doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w postaci pieniędzy poprzez wypłatę mu łącznej kwoty 6.350 zł tytułem odsetek, co stanowi występki z art. 282 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 282 kk wymierzył mu karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

VIII. Oskarżonego P. B. (1) w zakresie zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od kwietnia 2010r. do dnia 15 marca 2011r. w G. wspólnie i w porozumieniu z E. W. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wymuszenia na S. W. zwrotu E. W. wierzytelności w kwocie 30.000 zł wynikającej z pożyczki udzielonej na zakup oleju napędowego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci odsetek groził mu pobiciem jego oraz członków jego najbliższej rodziny, czym doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w postaci pieniędzy poprzez wypłatę im w tym okresie łącznej kwoty 3.950 zł tytułem odsetek, co stanowi występki z art. 282 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 282 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności.

IX. Na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego E. W. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3.

X. Na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec P. B. (1) zaliczył okresy jego zatrzymania od 18.11.2009r. do 20.11.2009r. oraz od 21.04.2011r. do 22.04.2011r. a na poczet kary grzywny orzeczonej wobec E. W. zaliczył okres jego zatrzymania od 11.04.2011r. do 13.04.2011r.

XI. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. K. 3.690 zł tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną z urzędu oskarżonemu W. B..

XII. Na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądził od oskarżonych W. B., P. B. (1) i E. W. koszty sądowe w części skazującej ich dotyczące, w tym wymierzył im opłaty:

- W. B. w kwocie 300 zł,
- P. B. (1) w kwocie 180 zł,
- E. W. w kwocie 800 zł.

Wyrok zaskarżyli obrońcy oskarżonych: W. B., P. B. (1) i E. W..

Obrońca oskarżonego W. B. zarzucił wyrokowi:

1. ***błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść orzeczenia i polegający na uznaniu, że w okresie dokładnie nieustalonym pomiędzy końcem 2005r. a początkiem 2006r. w S. i w G., W. B. działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wymuszenia rozbójniczego na osobie S. W. poprzez zagrożenie mu dokonaniem zamachu na zdrowie w postaci uszkodzenia ciała S. W. oraz członków jego najbliższej rodziny, w razie niewywiązania się przez niego ze spłaty kwoty 100.000 zł, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy na takie ustalenia nie pozwala, zaś uzasadnia przyjęcie za udowodnione, iż we wskazanym okresie W. B. wraz z towarzyszącą mu osobą przyjechali na stację paliw w S. celem spotkania z S. W. i porozumienia się z nim co do zwrotu na rzecz W. B. kwoty nałożonej na niego wskutek działań S. W. kary finansowej – prowadzące do błędnego przyjęcia, że W. B. można przypisać sprawstwo czynu z art. 282 k.k., podczas gdy rozmowa o rozliczeniach finansowych nie wyczerpywała znamion jakiegokolwiek czynu zabronionego,***

2. ***obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 5 §2 k.p.k., poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego, bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego, polegającą na uznaniu w całości za wiarygodne zeznań świadka A. C., który w istocie składając je kierował się chęcią uchylenia się od spłaty zobowiązania, a ponadto na niedostatecznym rozważeniu i w konsekwencji nieuwzględnieniu merytorycznych oraz spójnych co do istotnych okoliczności niniejszej sprawy zeznań P. B. (2), M. B. i wyjaśnień W. B. – prowadzące do błędnego przyjęcia na podstawie jedyne go dowodu z pomówienia, że W. B. można przypisać sprawstwo czynu z art. 245 k.k.,***

ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia wskazanych wyżej okoliczności, zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

3. ***rażącą niewspółmierność zastosowanych wobec W. B. kar jednostkowych roku i pięciu miesięcy oraz 6 miesięcy pozbawienia wolności, a także kary łącznej roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, przejawiającej się również w niezastosowaniu wobec oskarżonego warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej, w sytuacji gdy okoliczności sprawy przemawiają za oznaczeniem kar dalece łagodniejszych, zastosowaniem zasady pełnej absorpcji oraz warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności.***

Obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego W. B. od popełnienia zarzucanych mu czynów bądź uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie

sprawy Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wlkp. do ponownego rozpoznania, ewentualnie mając na uwadze zarzut ad. 3 wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez orzeczenie względem oskarżonego W. B. kary względniejszej, niż uczynił to Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp.

Obrońca oskarżonego P. B. (1) zaskarżył wyrok w punkcie VIII – uznającym jego winę w zakresie czynu z art. 282 k.k.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mający wpływ na jego treść – polegający na:

- przyjęciu, iż zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona czynu z art. 282 k.k. (wymuszenie rozbójnicze) pomimo, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie, iż zachowanie oskarżonego przekroczyło granicę dozwoloną prawem, oddzielając zachowanie niekaralne od czynu zabronionego,

- przyjęciu założenia, że zachowanie oskarżonego wyczerpuje dyspozycję czynu opisanego w art. 282 k.k. w sytuacji, kiedy materiał dowodowy pozwala jedynie na rozważenie odpowiedzialności przewidzianej przez art. 191 §2 k.k. (wymuszenie zwrotu wierzytelności),

- przyjęcie sprzecznych ustaleń pomiędzy treścią zarzutu opisanego w punkcie VIII wyroku, a przyjętą w tym punkcie kwalifikacją prawną,

2. rażąco niewspółmierność – surowość orzeczonej wobec oskarżonego kary – wyrażającą się w wymierzeniu mu kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym, nie uwzględniającej tym samym okoliczności zarówno przedmiotowych, jak i podmiotowych sprawy.

Obrońca oskarżonego P. B. (1) wniósł o:

1. zmianę wyroku w zaskarżonej części – przez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynu opisanego w punkcie VIII wyroku,

2. ewentualnie: zmianę w zaskarżonej części – przez przyjęcie, że oskarżony dopuścił się czynu opisanego przez art. 191 §2 k.k.,

3. zmianę wyroku w zakresie kary – przez wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Obrońca oskarżonego E. W. zaskarżyła wyrok – w zakresie czynu opisanego w pkt V wyroku – co do kary, w zakresie czynu opisanego w pkt VI wyroku – co do winy.

Obrońca zarzuciła wyrokowi:

1) w odniesieniu do czynu opisanego w pkt V wyroku, tj. w zakresie czynu z art. 65 §3 k.k.s. w zb. z art. 91 §4 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s., rażąco niewspółmierność kary,

2) w odniesieniu do czynu opisanego w pkt VI wyroku, tj. w zakresie czynu z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 k.k., obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia – art. 7 k.p.k. polegającym na przekroczeniu granicy swobodnej oceny dowodów przy ocenie zeznań S. W. poprzez uznanie tych zeznań za w pełni wiarygodne oraz wyjaśnień oskarżonego E. W. poprzez odmówienie wiarygodności jego wyjaśnieniom i oparcie swojego stanowiska jedynie na przesłance, że nie są one zgodne z zeznaniami S. W. w obliczu, gdy ustalono, że pomiędzy S. W.

a E. W. istniał poważny konflikt w związku z udzieleniem przez oskarżonego pokrzywdzonemu pożyczki, której ten nie spłacał,

3) w odniesieniu do czynu opisanego w pkt VI wyroku, tj. w zakresie czynu z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 k.k., błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść orzeczenia, polegający na uznaniu, że oskarżony groził S. W. zastosowaniem wobec niego i członków jego rodziny przemocy.

Z uwagi na powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

1) zawieszenie wykonania orzeczonej w pkt VI podpunkt V wyroku kary grzywny wynoszącej 50 stawek dziennych w wysokości po 50 zł każda, na okres próby jednego roku, na podstawie art. 69 §1 k.k. w zw. z art. 70 §1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k.s.,

2) uniewinnienie oskarżonego E. W. od zarzucanego mu czynu w pkt VI aktu oskarżenia – tj. od czynu z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zb. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Alternatywnie, na wypadek gdyby Sąd odwoławczy stwierdził istnienie podstaw do uchylenia wyroku, z uwagi na podniesione powyżej zarzuty, obrońca wniosła o uchylenie wyroku w stosunku do oskarżonego E. W. i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego W. B. okazała się oczywiście bezzasadna.

Odnośnie pierwszego z przypisanych temu oskarżonemu czynów, Sąd Apelacyjny nie podziela stanowiska skarżącego, jakoby Sąd meriti dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych. S. W. wielokrotnie przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego i sądowego konsekwentnie przedstawiał wersję będącą podstawą ustaleń faktycznych. Z jego zeznań wynika, że S. W. sprzedał W. B. „puste” faktury, W. B. zaksięgował je i organy skarbowe zakwestionowały ich księgowanie oraz użycie do rozliczeń publicznoprawnych. W sytuacji, gdy nie jest kwestionowany fakt, że na stacji paliw prowadzonej przez S. W. doszło do spotkania S. W. z W. B., pozostaje do oceny, która z dwóch przeciwstawnych wersji przebiegu tego zdarzenia jest prawdziwa.

Obrońca oskarżonego zeznania pokrzywdzonego potraktował wybiórczo, wskazując, iż w ich trakcie pokrzywdzony nie wspominał o groźbie zamachu na życie lub zdrowie pokrzywdzonego lub jego rodziny, jakby zapominając, iż w zeznaniach złożonych na rozprawach w dniach 2 i 6 grudnia 2011r. S. W. opisując przebieg zdarzenia używa zwrotów: „najechał moją stację”, W. B. „próbował mnie pobić, ale ta druga osoba go powstrzymała”, jednoznacznie wskazujących na bezpośrednią groźbę użycia przemocy na osobie pokrzywdzonego. Co więcej, mitygujący W. B. nieustalony mężczyzna, co prawda w tym momencie zachowujący się spokojnie, powiedział mu, że boli go noga, bo ostatnio skakał komuś po głowie. Jako całość wypowiedź S. W. brzmi spójnie - bowiem przyjazd dwóch mężczyzn, swoim zachowaniem i wypowiedziami wzbudzających groźbę użycia przemocy, tłumaczy motyw tej wizyty - jak i wiarygodnie, bowiem osiągnięty został cel tej demonstracji siły, gdyż po tym spotkaniu, S. W., nie mogąc spłacić należności jednorazowo, skontaktował się z P. B. (1), aby ten uspokoił swojego znajomego, że pieniądze zostaną zapłacone, tyle, że w ratach. Przekazanie zaś 20.000 złotych W. B., ani nie jest kwestionowane przez skarżącego, ani nie budzi wątpliwości, w świetle zeznań P. B. (1) Sam S. W. jest też konsekwentny, bowiem treść jego zeznań nie odbiega od tych z dnia 6.04.2010r.

Przywoływana przez obrońcę oskarżonego treść zeznań pracowników stacji należącej do pokrzywdzonego: K. N., A. F., A. P. i B. K., ani nie potwierdza, ani nie zaprzecza treści zeznań S. W., bowiem nie byli oni świadkami tego zdarzenia. Zeznania P. G. dotyczą zaś innego zdarzenia, bowiem wyraźnie relacjonuje on, że S. W. przyjechał do S. na stację W. B., a zatem po tym, gdy S. W. po groźbach W. B., podjął decyzję, iż będzie spłacał 100.000 złotych w

ratach, za pośrednictwem P. B. (1). Właśnie udział P. B. (1), jako swoistego mediatora między pokrzywdzonym, a oskarżonym utwierdza w przekonaniu, iż S. W. obawiał się W. B. i prosił o jego ułagodzenie i pośrednictwo P. B. (1) w przekazywaniu pieniędzy. Zeznania P. G. wskazują, iż S. W. miał późniejsze kontakty z oskarżonym, a zatem nie miał podstaw do uznania, iż przekazywane za pośrednictwem P. B. (1) pieniądze nie dochodzą do celu. Późniejsze zaprzestanie płacenia dalszych rat spowodowane było brakiem środków, a zatem sam ten fakt, iż póki S. W. dysponował możliwością zdobycia środków finansowych na spłatę zobowiązania wobec W. B., to tak właśnie czynił. W sytuacji, gdy ich uiszczanie stało się niemożliwe, zaprzestał tego, nie dlatego, iż przestał się bać, ale dlatego z uwagi na niemożność spełnienia świadczenia. O tym, że obawy w dalszym ciągu istniały świadczy złożenie zawiadomienia o przestępstwie.

W logicznym wywodzie, opierającym się na potencjalnych szkodach doznanych przez W. B. i S. W., na skutek niewprowadzenia faktur do urzędów księgowych, sytuacji majątkowej obu tych osób, Sąd I instancji zdyskwalifikował lansowaną przez skarżącego tezę jakoby S. W. miał pomówić W. B. z zemsty. Sąd odwoławczy nie znajduje żadnych powodów, by stanowisko Sądu meriti podważyć. Rzeczywiście S. W. znalazł się na ławie oskarżonych, ale na skutek udziału w czynie zabronionym, a nie z uwagi na pomówienia lub działania W. B.. S. W. nie wskazywał również, by czuł żal lub uważał się za poszkodowanego udziałem w wystawianiu faktur bez pokrycia w rzeczywistych zdarzeniach gospodarczych. Takie wypowiedzi czynił W. B., obwiniający zarówno S. W., jak i P. B. (1) o niepowodzenie.

Dlatego Sąd odwoławczy w pełni podziela stanowisko Sądu I instancji, jego oceny i ustalenia faktyczne poczynione odnośnie czynu I.

Przechodząc do zarzutu stawianego rozstrzygnięciu Sądu I instancji zawartego w pkt II części dyspozytywnej zauważyć należy, iż Sąd ten oparł się na konsekwentnej wersji zeznań A. C.. A. C. od początku postępowania prezentował wersję, iż do spotkania z W. B. doszło przypadkowo, dwukrotnie w Galerii (...) w G.. W trakcie tych spotkań W. B. miał od niego zażądać zmiany zeznań w ciągu 4 dni. Jedyną istotną różnicą w zeznaniach złożonych przez świadka w postępowaniu sądowym i przygotowawczym dotyczyła ilości dni, które oskarżony pozostawił A. C. na zmianę treści zeznań. Sam termin nie jest na tyle istotną okolicznością, by wpływał na ocenę wiarygodności zeznań świadka, jest zaś wytłumaczalny z uwagi na upływ czasu od zdarzenia. Z jednej zatem strony Sąd dysponował konsekwentnymi zeznaniami A. C., z których wynika, że groźbą pobicia W. B. próbował wpłynąć na treść jego zeznań, z drugiej zaś – całkowicie niekonsekwentnymi wyjaśnieniami W. B., popartymi zeznaniami jednej z córek, zatem osób wprost zainteresowanych pozytywnym dla niego wynikiem sprawy. Druga z córek oskarżonego (M. B.) i żona świadka (T. C.) relacjonują jedynie to, co usłyszały od obu stron zdarzenia.

Aby podważyć wiarygodność zeznań A. C., należałoby dysponować spójną, logiczną i zgodną z zasadami doświadczenia życiowego wersją przeciwną, a taka nie istnieje. W. B. w swoich ostatnich wyjaśnieniach, które jego obrońca uczynił podstawą skargi apelacyjnej, wskazał, że zeznania A. C. są próbą oskarżenia go po to, by W. B. zaniechał dochodzenia roszczeń wynikających z nabycia stacji paliw. W. B. twierdzi bowiem, że w akcie notarialnym zbył A. C. stację benzynową, za którą pokrzywdzony mu nie zapłacił. W rzeczywistości, nawet gdyby zaistniała sytuacja, o której mówi W. B. w niczym nie uchyłoby to jego możliwości dochodzenia swojego roszczenia. W ocenie Sądu odwoławczego, Sąd I instancji nie uchybił zasadom prowadzenia postępowania dowodowego, a następnie swobodnej oceny dowodów. Wersja, którą przedstawia obecnie W. B., powstała w przekonaniu Sądu ad quem instrumentalnie na potrzeby obrony przed stawianym zarzutem o popełnienie czynu z art. 245 k.k.

A. C. w dniu 24.10.2010r. złożył zeznania odnośnie przebiegu obu zdarzeń w Galerii (...). Ze znajdującego się na k. 1617l'– 1617n' odpisu aktu notarialnego wynika, że W. B. potwierdził otrzymanie zapłaty za sprzedawaną stację paliw. Przesłuchiwany do innej sprawy w dniu 1.04.2010r. (k. 260) W. B. wyjaśnił, że utrzymuje się ze sprzedaży stacji paliw i domu, ponadto jeździł do Niemiec. Po ogłoszeniu mu zarzutu z art. 245 k.k. w dniu 21.01.2011r. W. B. wyjaśnił jedynie, że „to nie było tak, że namawiałem go do zmiany zeznań i nie było próby pobicia, były tylko słowa „szyszka w dupę””. Ani słowem nie wspominał wówczas o rzekomym żądaniu zapłaty należności z tytułu sprzedaży nieruchomości, a miała to być tak istotna dla niego kwestia, iż miał się czuć pokrzywdzonym postępowaniem A. C. i rozповідаł o tym znajomym. Gdyby rzeczywiście w trakcie rozmowy z A. C. padły takie słowa, jak obecnie relacjonuje to oskarżony, wówczas wyjaśniłby o tym prokuratorowi po ogłoszeniu zarzutu. W trakcie kolejnego

przesłuchania (k. 2163) oskarżony wyjaśnił już, że szedł z córką, zapytał „jak tam”, na co został słownie zaatakowany przez A. C., który miał zagrozić mu pobiciem lub wsadzeniem do więzienia. Oskarżony nawet nie próbował być konsekwentny w swoich wyjaśnieniach, które za każdym razem brzmią odmiennie, zmierzając w kierunku obciążenia napastliwością A. C. i wykreowaniem W. B. na osobę łagodnie zagajającą rozmowę z A. C., do którego miał mieć silne pretensje o niebagatelną kwotę 150.000 złotych. Dlatego też ani wyjaśnienia W. B. nie brzmią konsekwentnie, ani przekonująco z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, ani też wspierające je zeznania bliskiej mu córki nie przekonują. Gdyby bowiem rzeczywiście istniało roszczenie W. B. do A. C., któremu przeczą zarówno akt notarialny, jak i wyjaśnienia W. B. z kwietnia 2010r., to wytoczyłby powództwo przed sądem powszechnym. Tymczasem mimo upływu tylu lat od sporządzenia w formie aktu notarialnego umowy sprzedaży stacji paliw (14.09.2007r.), nic takiego się nie stało. Skarżący podniósł, że nielogiczne było występowanie przez W. B. z żądaniami w trakcie przypadkowego spotkania w galerii sklepowej. Tymczasem, zdaniem Sądu odwoławczego, była to kwestia przypadku, że do takiego spotkania doszło, a skoro nastąpiło, wówczas W. B. wystąpił ze swoimi groźbami. Bez wątpienia bowiem W. B. nie poszukiwał A. C. w celu wywarcia wpływu na treść jego zeznań, było to wykorzystanie nadarzającej się sytuacji.

Nie ma też racji skarżący powołując się na obrazę art. 5 §2 k.p.k., polegającymi na tym, że prokurator nie wystąpił do delikatesów (...) i do Galerii (...) o zapis z kamer monitoringu. Przepis art. 5 §2 k.p.k. mówi wyłącznie o wątpliwości nieusuwalnych. Brak zapisu z kamer ma tylko taki skutek, że nie mogą one ani potwierdzić, ani zaprzeczyć wersji obu stron zdarzenia. Sąd zaś dysponował wyjaśnieniami oskarżonego, zeznaniami A. C. i P. B. (2) oraz odpisem aktu notarialnego, czyli istotnymi danymi pozwalającymi zweryfikować prawdziwość obu wersji.

W świetle zaś złożenia przez W. B. niekonsekwentnych i niespójnych wewnętrznie wyjaśnień, które ewoluowały w kierunku ekskulpacji go od odpowiedzialności, nie sposób podważyć oceny dowodów zaprezentowanej przez Sąd I instancji, stąd nie można się dopatrzeć obrazu przepisów postępowania zarzucanej przez skarżącego.

Ostatni zarzut apelacji obrońcy oskarżonego W. B. podnosi kwestię wysokości kary orzeczonej wobec tego oskarżonego. Oskarżony na przestrzeni lat 2005-2012 był pięciokrotnie skazywany za przestępstwa skarbowe z Kodeksu karnego skarbowego, z art. 273 k.k., za paserstwo mienia znacznej wartości, z ustawy o systemie monitorowania i kontroli jakości paliw, czy wreszcie z art. 191 §1 k.k. Jego dotychczasowa postawa życiowa nie daje podstaw do stawiania pozytywnej prognozy kryminologicznej, iż w razie nie wykonania kary izolacyjnej, zostaną spełnione cele kary kryminalnej. Stąd też postulowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary jest nieuzasadnione. W kwestii wysokości kar za poszczególne czyny, należy stwierdzić, iż nie rażą one swoją surowością. Za przestępstwo wymuszenia rozbójniczego wysokiej kwoty 100.000 złotych kara przekraczająca dolną granicę zagrożenia o zaledwie 5 miesięcy pozbawienia wolności, nie jest karą rażąco niewspółmiernie surową. Podobnie kara 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 245 k.k. nie jest karą niezasadnie surową. Zważywszy zaś na różnorodność czynów, duży odstęp czasowy pomiędzy czynem I. a czynem II., należy uznać, iż kara łączna akurat w wysokości średniej pomiędzy karą orzeczoną z pełną aborpcją, a karą orzeczoną w systemie kumulacji – jest karą nad wyraz wyważoną. Dlatego Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów skierowanych przeciwko orzeczeniu o karze.

Z tych też względów, wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 grudnia 2012r. należało utrzymać w mocy, jako że wniesiona apelacja okazała się niezasadna, a Sąd Apelacyjny w Szczecinie nie znalazł podstaw do ingerencji w treść wyroku poza granicami zaskarżenia.

Sąd rozstrzygnął o wynagrodzeniu obrońcy z urzędu na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k., § 2 ust. 3, § 14 ust. 2 pkt 5, § 19 pkt 1 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 636 §1 k.p.k. Wysokość opłaty została ustalona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.).